

A felderített Erdővidék

Root: A szerepjáték mindig Erdővidék helyszínén játszódik – ám ez a helyszín nem mindig ugyanaz. Ebben a fejezetben Erdővidék alapvető jellemzőit találjátok meg, azokat a dolgokat, amelyeknek feltétlenül érvényesülniük kell, valamint rengeteg

információt és útmutatást ahhoz, hogy Erdővidék saját változatát alakítsátok ki a játékokhoz. Azonban, és ez kulcsfontosságú – Erdővidéknek az a változata, amelyet a játékokhoz kialakítottok, az csak Erdővidék általatok használt változata.

A **ROOT: HARC A HATALOMÉRT ÉS IGAZSÁGÉRT ERDŐVIDÉKEN** társasjáték előkészítésekor ti döntitek el, hogy a játékosok melyik frakcióval fognak játszani. Pontosan ugyanígy, a **Root: A szerepjáték** előkészítésekor is ti döntötök Erdővidék adott verziójáról – kik a főszereplői, milyen a jelenlegi állapota és így tovább.

Lehet, hogy a ti verziótokban a Márkiátus és a Sasfészek darabokra zúzta egymást, és az igazi történet az Erdei Szövetségről szól, amely a Gyíkok Kultuszával és a Vízinépek Társaságával verseng (a két frakcióról többet megtudhattok a játék **Utazók és kívülállók** kiegészítőjében). Lehet, hogy a Markiátus elpusztította a Sasfészeket és elnyomta az Erdei Szövetséget, és a történet elsősorban arról szól, hogy a Markiátus a Földmélyi Hercegség inváziójával küzd (ismét, lásd: **Utazók és kívülállók**).

Ebben a fejezetben minden azért van, hogy útmutatást nyújtson – hogy eszközöket, ötleteket és kiindulópontokat adjon, amelyekből építkezhetek –, nem pedig azért, hogy pontosan megmondja, hogyan is állnak a dolgok, mindenféle változtatási lehetőség nélkül. Ezt tartásatok szem előtt, miközben folytatjátok a fejezet olvasását: minden Erdővidék más... és mégis, minden Erdővidék ugyanolyan.

Mi az az Erdővidék?

Erdővidék az elnevezése a teljes erdős területnek, ahol az erőforrások, a tisztások és a lakosok találhatók. Olyan, mint egy országnév, habár Erdővidék inkább egy terület, mintsem egy egységes nemzet. A lakosság – ez a szó az egerekre, nyulakra, rókákra, madarakra és a többiekre egyaránt használatos – Erdővidék „népeit” jelenti, amelyek közül egyik sem emberi, hanem mindannyian antropomorf állatok.

Erdővidék sűrű, mély erdőkből áll, amelyekben egy vállalkozó szellemű birodalom számára rengeteg erőforrás áll rendelkezésre, és amelyeket csak tisztások és ösvények választanak el egymástól. A tisztás egy olyan nagy terület, amelyet Erdővidék lakói korábban kiszakítottak az erdő szorításából, és amely ma az erdővidéki lakosság otthonául szolgáló fontos terek egyike. Minden tisztás viszonylag kiépült, megtalálható rajtuk a nagyobb falvaktól a kisvárosokig bármi.

Az ősvényeket ugyanígy évszázadokkal ezelőtt vágták ki. Ezek egyértelmű útvonalak az erdőben, amelyek összekötik a tisztásokat, és lehetővé teszik a kereskedelmet és az utazást. Fennmaradásukat a folyamatos használat és az aktív erőfeszítés kombinációja biztosítja, legtöbbször Erdővidék vezető frakcióinak részéről, akiknek szükségük van ezekre az ősvényekre. Rengeteg ősvény elveszett az idő és az erdő mohó burjánzásának következtében.

A tisztásokon és ősvényeken túli erdő veszélyes, vad terület. Egyetlen jó, magára valamit is adó lakos sem megy az erdőbe, hacsak nem muszáj. Gyakran keresnek menedéket ott banditák, tolvajok és gonosztevők, akik a sűrű növényzetből előtörve támadnak az ősvényeken járó kereskedőkre. Rengeteg veszélyes teremtmény él az erdőben – a hatalmas és félelmetes medvéktől a furcsa és rejtőzködő szarvasokig. De az erdőben rengeteg a pusztán természeti jellegű fenyegetés is – árvizek, villámcsapások, rejtett barlangok és még sok minden más.

Az erdőben található Erdővidék másik fontos nevezetessége is: a régi romok. Néha ezek a romok csak évtizedesek, a Sasfészek-dinasztiák korábbi időszakaiból megmaradt, összetört építmények. Máskor ősiek, dúsan benőttek, és rég elfeledett civilizációk különös titkait rejtik. A romok ugyan elég veszélyesek ahhoz, hogy a legbátrabb vagy legbolondabb lakosokon kívül mindenkit elriasszanak... ám ahhoz még mindig elég jövedelmezőek, hogy a tisztásokon áruba bocsátható elveszett kincsek, ősi relikviák és egyebek ígéretével folyamatosan magukhoz csábítsák a csavargókat.

Erdővidék történelme

Erdővidék történelme... ismeretlen. Legalábbis a gyökerei az emlékezet és a feljegyzések alá temetve rejtőznek. A közelmúlt eseményei sokkal nagyobb nyomot hagytak maguk után, de Erdővidék távoli történelme hozzáférhetetlen.

Erdővidék maga ősoREG, és számtalan fajta lakója már évszázadok óta ott él. Egyes lakosok még ma is mesélnek történeteket ősi birodalmakról vagy kultúrákról, amelyek egykor ott terjeszkedtek, ahol most a fák nőnek – ezekből csak gyökerekkel és borostyánnal benőtt romok maradtak.

Amennyire a manapság ott élők többsége tisztában van vele, Erdővidék nem egységes, sőt, még csak nem is kapcsolódik egymáshoz nagyon régóta – legalábbis az idő távlatából nézve. Azok, akik ott laktak, nagyrészt elszigetelten alakították ki otthonaikat, időnként kapcsolatba lépve másokkal, például kereskedés céljából, de egyébként egyedül vagy csak a családjukkal éltek. Erdővidék lakói mindig is ismerték a távoli vidékek nagyobb birodalmairól és városairól szóló meséket, de azok a vidékek nem errefelé voltak, és a levelek között elterülő világot nem érte el a hatásuk.

Egy ideje azonban a lakosok elkezdtek együttműködni, és olyan tisztásokat hoztak létre Erdővidéken belül, ahol biztonságban élhettek együtt, ez pedig mindent megváltoztatott. Visszaszorították az erdőt, és néhány fát épületekké alakítottak.

Addig zabolázták a növekedést, amíg kialakult egy határ, amelyen túl az erdő már nem tudott terjeszkedni. A különböző tisztások között még nyomvonalakat is kijelöltek Erdővidéken keresztül, amiket olyan alaposan kitapostak, hogy azok ismert ösvényekké váltak – egy új Erdővidék erezetévé.

Ez az „új” Erdővidék – nem egészen egységes, de önmagához kapcsolódó; nem biztonságos, de élhető – az, amely a mai napig fennmaradt. Az ott élők büszkéek az életükre, amelyet saját maguk alakítanak. A vad területek közötti fennmaradás nehézségei mellett ennek az életnek a maga jutalmai is megvannak, amelyeket ők teremtenek meg, ahelyett hogy készen kapnák a fennálló hatalomtól.

A tisztások és az ösvények közötti erdők még mindig teljesen vadak, remek búvóhelyet jelentenek a banditák és bűnözők számára, és olyan veszélyes vagy kiismerhetetlen lényeknek adnak otthont, mint a medvék vagy a szarvasok. Maguk az ösvények korántsem biztonságosak – rengeteg veszedelmes lakos szeret rajtaütéseket elkövetni az ösvények mentén, és elég egy csúf vihar, hogy a legrosszabb pillanatban zúduljon áradat az ösvényre. Erdővidék még mindig a megpróbáltatások és gondok színtere... de a lakosok, akik otthonuknak hívják, a világért sem hagynák el.

Erdővidék ellenőrzése

Bármennyire is veszélyes hely lehet, Erdővidék mindig is tele volt irányítható lakossággal és megszerezhető erőforrásokkal. Amint az ösvények és tisztások kialakultak, csak idő kérdése volt, hogy a világ nagyobb hatalmai érdeklődni kezdjenek Erdővidék iránt... vagy hogy Erdővidék lakosai maguk döntsének úgy, hogy átveszik az irányítást minden felett a körülöttük lévő világban, ami felett csak tudják.

Az elmúlt néhány évszázad legsikeresebb és legjelentősebb hatalma, amely Erdővidékét irányította, az úgynevezett Sasfészek-dinasztiák voltak. Madarak közössége, amelyet madarak irányítottak, madarakat emelve a többi lakos fölé. A madarak már így is a többi lakos fölött repültek – miért ne uralkodhattak volna ők?

A Sasfészek sikere a megértés, a történelem és az arculatépítés furcsaságának tulajdonítható. Az évtizedek során számtalan különböző uralkodó és uralkodótanács tartotta kezében az ellenőrzést, és mindegyikük az előzőtől vette át a hatalmat, gyakran puccsal vagy nyílt lázadással. Ha másképp beszéltek volna magukról, másképp nevezték volna el magukat, akkor talán különböző megbukott rezsimekként tekinthetnénk rájuk – ehelyett mindannyian ugyanazt a nevet viselték újra és újra, hogy a folytonosság illúzióját keltsék: Erdővidék Sasfészekként.

Mivel a különböző rezsimeket és uralkodócsaládokat összekötötte ez a név, ez a történet, a lakosok elnevezték őket Sasfészek-dinasztiáknak, és egyetlen összefüggő – bár ritkán igazán egységes – uralkodóegységnek tekintik őket. És a Sasfészek-dinasztiák összességében szívesen el is fogadták ezt a nézetet. Ez egyfajta legitimitást adott uralmuknak: a folytonosság érzését.

Oroszlánok, tigrisek és medvék, ó, te jó ég!

Erdővidék minden lakója antropomorf állat. De amikor azon gondolkoztok, hogy mely állatok lehetnek a lakosai, maradjatok azoknál, amelyek a való világban nem nagyobbak egy farkasnál. A nagyobb állatok – mint például a medvék, jávorszarvasok, szarvasok és mások – vagy nagyrészt hiányoznak Erdővidékről, vagy rejtőznek, esetleg más szerepet töltenek be – idegenebbet, titokzatosabbat és veszélyesebbet. A medvék más fantasyvilágok trolljaihoz vagy ogréihoz hasonlítanak; a szarvasok olyasmik, mint a szellemek; a jávorszarvasok hatalmas sárkányokhoz hasonlíthatók és így tovább.

Itt nincs alapvető érvényű igazság – nincs misztikus oka annak, hogy ezek az állatok miért nem lakók, nincs felfedezendő ősi titok. Ez egyszerűen a **Root: A szerepjáték** mesei környezetének része. Ugyanúgy, ahogy nem kell azzal foglalkoznotok, hogy egy macska hogyan tudott felegyenesedni, és hogyan használhatja a mancsait kézként, úgy azzal sem kell törődnötök, hogy a medve miért veszélyes erdei szörnyeteg.

Idővel a Sasfészek-dinasztiák Erdővidék uralkodótestületeként váltak ismertté. Minden tisztás adót fizetett nekik; katonáik az ösvényeken járőröztek (bár sosem eleget ahhoz, hogy teljesen biztonságossá tegyék azokat); munkásaik és mérnökeik beépítették a tisztásokat, sőt, még az új ösvények kialakításában is segédkeztek; hivatali szerveik rendelkeztek Erdővidék felett.

A Sasfészek tagadhatatlanul Erdővidék madarainak kedvezett minden más élőlénnel szemben, és nem tűrték az ellenvetést, akaratukat fegyveres erővel és Erdővidék erőforrásai feletti ellenőrzés révén érvényesítették. Uralkodóik a hatalom megszerzésével és megtartásával foglalatoskodtak, és a cserélődésük miatt Erdővidék vezetését állandó, kaotikus zűrzavar jellemezte, így egyetlen uralkodó sem tudott sok mindent elérni, még ha akart volna sem. Erdővidék lakosai nem egy esetben keveredtek hataloméhes uralkodók közötti viszálykodásba, a háborús konfliktus minden költségével együtt.

Így ment ez az Erdővidék feletti Sasfészek-uralom hosszú évtizedei alatt – egyfajta saját magát kiegyensúlyozó instabilitás, ami önmagát tartja fenn. Egy olyan kormányzat, amely kellően hasznos volt ahhoz, hogy elkerülje a teljes körű lázadást, és elég destruktív ahhoz, hogy soha ne tudja teljesen kiküszöbölni a lázadás kísértetét.

Aztán a nagy polgárháborúban minden megváltozott.